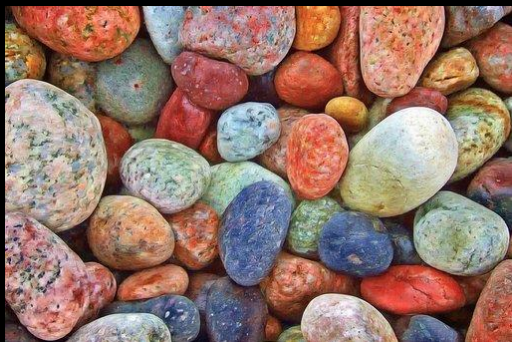

Pebbles, pearls

A selection of poems by English-language poets

Kavicsok, gyöngyök

Válogatás angol nyelvű költők verseiből

ISBN 978-615-81577-7-3

© Szalki Bernáth Attila
magánkiadása

(Minden jog fenntartva.)
2023

Szalki Bernáth Attila

VERS Fordításai

Table of contents

Title	Side
1. A Lament.....	12
2. Laws	8
3. Roundel.....	2
4. As She Passes.....	35
5. A Dirge.....	36
6. Abide with Me.....	13
7. Ingratitude.....	3
8. OLD IRONSIDES.....	20
9. A Red, Red Rose.....	9
10. If All the Skies.....	25
11. America.....	26
12. Home Song.....	27
13. A Child in the Garden.....	28
14. Green Cornfield.....	37
15. CHAMBER MUSIC.....	34
16. Love.....	24
17. AN OCTOBER GARDEN.....	38
18. WE WEAR THE MASK.....	31
19. The Donkey.....	32
20. A Birthday.....	39
21. FAIRY SONG.....	14
22. NIGHTINGALE AND THE GLOW-WORM.....	7
23. Angels in the early morning 94.....	18
24. South Winds jostle them — 86.....	17
25. Work.....	29
26. The rainbo.....	10
27. The Garden.....	4
28. A Night-Rain in Summer.....	11
29. A Thunderstorm in Town.....	12
30. TO MY DEAR AND LOVING HUSBAND.....	5
31. The Dead Poet.....	30
32. A Sense of Humor.....	33
33. Anacreontics, Drinking.....	6
34. Letty's Globe.....	16
35. A DUET.....	21
36. Fog.....	22
37. Remember.....	40
38. When I am dead.....	41
39. To Sleep.....	15
40 THE BOBOLINK.....	23

Tartalomjegyzék

Cím	Oldal
Siralom.....	12
Törvény.....	8
Kördal.....	2
Ahogy elhalad.....	35
Gyászének.....	36
Maradj vélem!.....	13
Hálátlanság.....	3
Régi vasbordás vitézek.....	20
Vörös, vörös rózsza.....	9
Hogyha égbolt mindig.....	25
Amerika.....	26
Dal az otthonról.....	27
Gyermekek a kertben.....	28
Zöld búzatábla.....	37
Kamarazenélés.....	34
Szerelem.....	24
Októberi kertben.....	38
Maszkot hordunk.....	31
A szamár.....	32
Születésnapomra.....	39
Tündérdal.....	14
Csalogány és a jánosbogár.....	7
Angyalhad reggel korán.....	18
Lökdös déli szél.....	17
Munka.....	29
Oh, te szívárvány!.....	10
A kert.....	4
Éjszakai nyári eső.....	11
Vihar a városban.....	12
Kedves, szeretett férjemnek.....	5
A halott költő.....	30
A humorérzékről.....	33
Akreoni bordal.....	6
Letty léggömbje a Földről.....	16
Ki-ki maga módján a szerelemről.....	21
Köd.....	22
Emlékezz!.....	40
Ha meghalok majd kedvesem.....	41
Álom.....	15
A seregély.....	23

Roundel

Now welcome Summer with thy sunne soft,
That hast this winter`s weathers overshake,
And driven away the longe nighties black.

Saint Valentine, that art full high aloft,
Thus singen smalle fowles for thy sake:
Now welcome Summer with tye sunne soft,
That hast this winter`s weathers overshake.

Well have they cause for to gladden oft,
Wince each of them recovered hath his make.
Full blissful may they singe when they wake:

Now welcome Summer with they sunne soft,
That has this winters weathers overshake,
And driven away the longe nighties black.

Geoffrey Chaucer
(1343? – 1400)

Kördal

Hát üdvözölünk napsütéses nyár,
Jöttedre megrendült immár a tél,
Elűzted sötét, hosszú uralmát.

Szent Bálint éneke magasban jár,
Kis madarakhoz elviszi a szél,
Köszöntik lágyan nyarat ők is már,
A tél hatalma megdőlt, fel nem kél,

Örülhetnek most gyakran is akár,
Felépült most mind, és egyik se fél,
Énekel, boldog hangja égre kél:

Hát üdvözölünk napsütéses nyár,
Jöttedre megrendült immár a tél,
Elűzted sötét, hosszú uralmát.

Szalki Bernáth Attila

Ingratitude

Blow, blow, thou winter wind,
Thou are not so unkind
As man's ingratitude;
Thy tooth is not so keen
Because thou are not seen,
Although thy breath be rude.

Freeze, freeze, thou bitter sky,
Thou dost not bite so nigh
As benefits forgot;
Though thou the waters warp,
Thy sting is not so sharp
As friend remembered not.

William Shakespeare
(1564-1616)

Hálátlanság A)

Süvíts csak téli szél,
Szeled nem fáj úgy tél,
(Mint) ember hálátlansága,
Tompá foggal nem vágsz,
Láthatatlanul szállsz,
Bár durván sújtsz a tájra.

A fagy is vad legény,
Ám nem öl meg reményt,
Mint a hálátlan ember,
Fagytól dermed a táj,
De ez úgy mégse fáj,
Mint (barát) ki hálát nem ismer.

Szalki Bernáth Attila

Hálátlanság B)

Süvíts csak téli szél,
Szeled nem fáj úgy tél,
Mint hálátlan barát,
Tompá foggal nem vágsz,
Láthatatlanul szállsz,
Téped a táj arcát.

A fagy is vad legény,
Ám nem öl meg reményt,
Mint hálátlan barát,
Fagytól dermed a táj,
De ez úgy mégse fáj,
Míntha kapsz ily pajtást.

Szalki Bernáth Attila

The Garden

There is a garden in her face,
Where roses and white lilies grow;
A heavenly paradise is that place,
Wherein all pleasant fruits do flow.
These cherries grow which none may buy,
Till "Cherry-ripe" themselves do cry.

Those cherries fairly do enclose
Of orient pearl a double row,
Which when her lovely laughter shows,
They look like rosebuds filled with snow.
Yet them nor peer nor prince can buy,
Till "Cherry-ripe" themselves do cry.

Her eyes like angels watch them still;
Her brows like bended bows do stand,
Threatening with piercing frowns to kill
All that attempt with eye or hand
Those sacred cherries to come nigh,
Till "Cherry-ripe" themselves do cry.

Thomas Campion
(1567-1620)

A kert

A kedvesem kert: gyönyörű,
Ahol rózsa s liliom nő;
Ahol menny van s derű,
(S a) gyümölcs illat elbűvölő.
(De) cseresznyéje nem szedhető,
Míg nem vágyják (sírva) éretten ők.

Szorosan zárják cseresznyék
Pirosló gyöngyök szép sorát,
Mintha hó fedné (cseresznye) orcáját.
S bár hallják (udvarlók) kedves kacaját,
A hercegnek se szedhetők,
Míg nem vágyják (sírva) éretten ők.

Cseresznye (ha) lát közeledőt,
Szemöldöke feszült íjként áll,
Homlokránca fenyegető,
Mindegy (udvarló) szemmel, kézzel próbál,
Szűz cseresznyék nem szedhetők,
Míg nem vágyják (sírva) éretten ők.

Szalki Bernáth Attila

TO MY DEAR AND LOVING HUSBAND

If ever two were one, then surely we.
If ever man were loved by wife, then thee.
If ever wife was happy in a man,
Compare with me, ye women, if you can.
I prize thy love more than whole mines of gold,
Or all the riches that the East doth hold.
My love is such that rivers cannot quench,
Nor ought but love from thee give recompense.
Thy love is such I can no way repay;
The heavens reward thee manifold, I pray.
Then while we live, in love let's so persevere,
That when we live no more, we may live ever.

Anne Bradstreet
(1612–1672)

Kedves, szeretett férjemnek

Ha valaha is kettő összeforrt,
Feleségként imám körbefogott.
Ha férfiban lelt boldogságra nő,
Itt vagyok, s hölgyek ez követhető.
Aranyat többre nem becsülöm én,
Mint hogy bírom szerelmed, mi enyém.
Szerelmem ki nem olthatja folyó,
Szerelmed jutalmát élvezni jó.
Szerelmed viszonzni, hogy tudnám?
Hogy ég segítsen, azt kéri imám.
Óvjuk, míg élünk, legyen kettőnké,
S majd halálunk után is örökké.

Szalki Bernáth Attila

Anacreontics, Drinking

THE thirsty earth soaks up the rain,
And drinks and gapes for drink again;
The plants suck in the earth, and are
With constant drinking fresh and fair;
The sea itself (which one would think
Should have but little need of drink)
Drinks twice ten thousand rivers up,
So fill'd that they o'erflow the cup.
The busy Sun (and one would guess
By 's drunken fiery face no less)
Drinks up the sea, and when he 's done,
The Moon and Stars drink up the Sun:
They drink and dance by their own light,
They drink and revel all the night:
Nothing in Nature 's sober found,
But an eternal health goes round.
Fill up the bowl, then, fill it high,
Fill all the glasses there--for why
Should every creature drink but I?
Why, man of morals, tell me why?

Abraham Cowley
(1618–1667)

Anakreóni bordal

A szomjas föld iszik esőt,
Iszik, de vár következőt:
A föld nedvét szívja növény,
A természetben ez törvény;
De miért teszi tenger ezt,
Belé folyó vizet ereszt.
Folyók vizét hörpinti duplán,
Tenger túlcsondul így aztán.
Nap felissza tenger vizét,
Tüzes arccal lesz részeggé,
Ez nem okozza végzetét.
Hold s csillag napfényt felszívják,
Isznak, s víg táncukat járják,
Mulatva átisszák az éjt,
Földön nem láttak józan lényt.
Ez örök szokás körbe jár,
Kupákat tölt mind, s emel már!
Töltöm én is enyém ezért.
Mért én legyek szomjas számár?
Erkölcös ember, mondd miért?

Szalki Bernáth Attila

NIGHTINGALE AND THE GLOW-WORM

A nightingale, that all day long
Had cheered the village with his song,
Nor yet at eve his note suspended,
Nor yet when eventide was ended,
Began to feel, as well he might,
The keen demands of appetite;
When, looking eagerly around,
He spied far off, upon the ground,
A something shining in the dark,
And knew the glow-worm by his spark;
So, stooping down from hawthorn top,
He thought to put him in his crop.
The worm, aware of his intent,
Harangued him thus, right eloquent:
"Did you admire my lamp," quoth he,
"As much as I your minstrelsy,
You would abhor to do me wrong,
As much as I to spoil your song;
For 'twas the self-same power divine,
Taught you to sing and me to shine;
That you with music, I with light,
Might beautify and cheer the night."

The songster heard his short oration,
And warbling out his approbation,
Released him, as my story tells,
And found a supper somewhere else.

William Cowper
(1731-1800)

Csalogány és a János bogár

Egy csalogány folyton zengett,
S falu népe örvendezett,
Dalát fújta két nap, s jött este,
Meddig bírja, mindenki leste.
Érezte, mert gyomra korgott,
Éhségét, mi neki rontott,
És hogy mohón körülnézett,
A földön valami fénylett,
Csalogány sötétben is lát,
S ismerte a János bogárt,
A bokorról földre szállt,
Hogy bekapja a vacsorát,
Bogár látta a szándékát,
Eresztett cseles mondókát:
„Te csodáltad fényes lámpám,
Én meg az éneked komám,
Ha te bennem kárt nem tennél,
Dalod ép szájjal tovább él,
Minket az Isten alkotott,
Zengni, ragyogni tanított,
Dallal szépítéd fény honát,
Én ragyogással az éjszakát.”

Madár mindettől meghatódva,
Helyeslést kiált megnyugodva,
Nem bántva mesém bogarát,
Keresett máshol vacsorát

Szalki Bernáth Attila

Laws

Laws, as we read in ancient sages,
Have been like cobwebs in all ages.
Cobwebs for little flies are spread,
And laws for little folks are made;
But if an insect of renown,
Hornet or beetle, wasp or drone,
Be caught in quest of sport or plunder,
The flimsy fetter flies in sunder.

James Beattie
(1736-1803)

Törvény

Antik bölcsek szerint a törvény,
Pókháló gyengécske szövevény.
Pókháló jár kicsi légynek,
Kisembernek a törvények.
De ha egy híres nagy bogár,
Vagy darázs éppen arra jár,
S hogyha egy ilyen beledendül,
A pókháló szerteszét repül.

Szalki Bernáth Attila

A Red, Red Rose

O my Luve's like a red, red rose
That's newly sprung in June:
O my Luve's like the melodie
That's sweetly play'd in tune!

As fair thou art, my bonnie lass,
So deep in love am I:
And I will love thee still, my dear,
Till a' the seas gang dry:

Till a' the seas gang dry, my dear,
And the rocks melt with the sun;
I will luv thee still my dear,
When the sands of life shall run.

And fare thee weel, my only Luve,
And fare thee weel a while!
And I will come again , my Luve,
Tho' it were ten thousand mile.

Robert Burns
(1759-1796)

Vörös, vörös rózsza

Szerelmem vörös rózsaszál,
Friss ő, nyílt júniusban:
Szerelmem, mint egy ének száll,
S csendül édes dallamban!

Mily tisztességes vagy leány,
Olyan szerelmes vagyok:
Szerelmem mély, mint óceán,
S tenger fűként virulok:

Amíg tenger ki nem száradt,
S nem porlik Naptól szikla:
Szerelmem feléd kiáradt,
Élet homok fel nem issza.

Szerelmem, óvjon egészség,
Bízz énbennem! S oh, kis
Kegyeltem eljövök, mint rég
Tízezer mérföldről is.

Szalki Bernáth Attila

THE RAINBOW

Triumphal arch, that fills the sky
When storms prepare to part,
I ask not proud Philosophy
To teach me what thou art.

Still seem, as to my childhood's sight,
A midway station given,
For happy spirits to alight,
Betwixt the earth and heaven.

THOMAS CAMPBELL
(1777–1844)

Oh, te szivárvány!

Égen csodás diadalív,
Ha vihar csitult már,
Nem filozként az eszem hív,
S lényedről választ vár.

Gyermeki emlék, s bennem él,
Szép ösvény égbe fel,
Hol a lelkem is útra kél,
S földről mennybe jut el.

Szalki Bernáth Attila

A Night-Rain in Summer

Open the window, and let the air
Freshly blow upon face and hair,
And fill the room, as it fills the night,
With the breath of the rain's sweet might.
Hark! the burthen, swift and prone!
And how the odorous limes are blown!
Stormy Love's abroad, and keeps
Hopeful coil for gentle sleeps.

Not a blink shall burn to-night
In my chamber, of sordid light;
Nought will I have, not a window-pane,
'Twixt me and the air and the great good rain,
Which ever shall sing me sharp lullabies;
And God's own darkness shall close mine eyes;
And I will sleep, with all things blest,
In the pure earth-shadow of natural

Leigh Hunt
(1784-1859)

Éjszakai nyári eső

Ablakod nyisd, szívj levegőt,
Tested, lelked kapjon erőt,
Töltse be szobád, éjszakád,
Eső illata hasson rád.
Hagyd, hogy a szele járjon át!
Töltse be a vakolt szobát!
Mivel kitölti éjszakát,
Segíti a derűs alvást.

Ma nem gyújtok kamrámban fényt,
Semmi se kormozza az éjt;
Beengedem a levegőt,
És élvezem a nagy esőt,
Mely súgja altatódalát:
Úr csukja szemem pilláját,
Alszom áldásos éjszakát,
Átélem (a) Föld ajándékát.

Szalki Bernáth Attila

A Lament

O World! O Life! O Time!
On whose last steps I climb,
Trembling at that where I had stood before;
When will return the glory of your prime?
No more -Oh, never more!

Out of the day and night
A joy has taken flight:
Fresh spring, and summer, and winter hoar
Move my faint heart with grief, but with delight
No more -Oh, never more!

Percy Bysshe Shelley
(1792-1822)

Siralom

(Oh) világ, (oh) élet s (oh) idő!
Mi volt (a) végső lépcső,
Hol reszketve álltam én azelőtt?
Visszatér fényem, a dicső?
Soha - mert mind(en) megdőlt!

Napomból, éjemből
Az öröm eltűnő:
Friss tavaszi, nyári s téli idő
Verd szívem búval - de adsz víg jövőt?
Soha – mert mind(en) megdőlt!

Szalki Bernáth Attila

Abide with Me

Abide with me! fast falls the eventide;
The darkness deepens; Lord, with me abide!
When other helpers fail and comforts flee,
Help of the helpless, oh, abide with me.

Swift to its close ebbs out life's little day;
Earth's joys grow dim, its glories pass away;
Change and decay in all around I see;
O Thou who changest not, abide with me.

Come not in terrors, as the King of kings;
But kind and good, with healing in Thy wings:
Tears for all woes, a heart for every plea;
Come, Friend of sinners, thus abide with me.

I need Thy presence every passing hour:
What but Thy grace can foil the tempter's power?
Who like Thyself my guide and stay can be?
Through cloud and sunshine, oh, abide with me.

I fear no foe, with Thee at hand to bless:
Ills have no weight, and tears no bitterness:
Where is death's sting? where, grave, thy victory?
I triumph still, if Thou abide with me.

Henry Francis Lyte
(1793-1847)

Maradj vélem!

Maradj vélem! Fenyeket az idő;
Védj meg Uram! Sötétség őrvíró!
Más nem segít, élethez erőt adj!
A sorsom megrogyott, vélem maradj!

A nap öröme éltemből kimúlt,
A dicsősége elhomályosult;
Rossz változásban tőlem ne szaladj!
Ki sziklaszilárd vagy, vélem maradj!

Ne hozz félelmet, te legfőbb király;
Jó vagy, gyógyítsz, elűzöd a ragályt:
Sokat szenvedünk, minket el ne hagyj!
Ha bűnöztem, oldj fel, vélem maradj!

Minden órában szükségem van rád:
Elűzöd kísértő armádiát?
Ha útmutatás kell, tanácsot adj!
Az időm rossz vagy jó, vélem maradj!

Karodban nem félek ellenségtől:
Ha véd áldó kezed betegségtől.
Halált legyőzöd? Engem befogadj,
Éltem győzelmét add, vélem maradj.

Szalki Bernáth Attila

FAIRY SONG

Shed no tear! O shed no tear!
The flower will bloom another year.
Weep no more! O, weep no more!
Young buds sleep in the root's white core.
Dry your eyes! Oh! dry your eyes!
For I was taught in Paradise
To ease my breast of melodies—
Shed no tear.

Overhead! look overhead!
Mong the blossoms white and red—
Look up, look up. I flutter now
On this flush pomegranate bough.
See me! 'tis this silvery bell
Ever cures the good man's ill.
Shed no tear! O, shed no tear!
The flowers will bloom another year.
Adieu, adieu—I fly, adieu,
I vanish in the heaven's blue—
Adieu, adieu!

John Keats
(1795-1821)

Tündérdal

Könnyet ne ejts, oh, ne ejts!
Újra nyíl virág, ne felejtse!
Többet te ne sírj tehát!
Rügy magban alussza ki magát.
Könnyed töröld szemedből!
Éden jót mond, mást ne keress,
Tündérdal - ha múlt - felejthető,
Könnyet ne ejts!

Lásd, mi van fejed fölött,
Rőt s fehér virág között -
Csapkodok szárnyammal én,
Gránátalma ág ölen.
Halljátok (ezüst) harang dalát,
Jó ember (ettől) nyer gyógyulást.
Könnyet ne ejts, oh, ne ejts!
Újra nyíl virág, ne felejtse!
Agyó, eltűnök hát, agyó,
Kék égbe fel, mint repülő,
Agyó, agyó!

Szalki Bernáth Attila

To Sleep

O soft embalmer of the still midnight,
Shutting, with careful fingers and benign,
Our gloom-pleas'd eyes, embower'd from the light,
Enshaded in forgetfulness divine:
O soothest Sleep! if so it please thee, close
In midst of this thine hymn my willing eyes,
Or wait the "Amen," ere thy poppy throws
Around my bed its lulling charities.
Then save me, or the passed day will shine
Upon my pillow, breeding many woes,--
Save me from curious Conscience, that still lords
Its strength for darkness, burrowing like a mole;
Turn the key deftly in the oiled wards,
And seal the hushed Casket of my Soul.

John Keats
(1795-1821)

Álom

Oh, te a csendes éjt balzsamozó,
Te zárd le a szemeink ujjaiddal,
A fényből kihozva jóindulattal
Bennünket, isteni éjbe juttató.
Oh, az alvás véled oly megnyugtató,
Himnuszom közepette csukd be szemem,
Vagy várd meg, míg elhangzik „Ámenem”,
S ágyamra por hulljon, álmosító.
S ments meg, különben a nap, mi elmúlt
Felragyog párnámon, sok bajt szülve,
Mi sötét erőktől felém zúdult,
Ahogy a vakond túr ösztöntől üzve.
Kórtermeket ügyesen, védd, bezárd,
S csukd be a lelkem csendes dobozát!

Szalki Bernáth Attila

Letty's Globe

When Letty had scarce pass'd her third glad year,
And her young, artless words began to flow,
One day we gave the child a colour'd sphere
Of the wide earth, that she might mark and know,
By tint and outline, all its sea and land.
She patted all the world; old empires peep'd
Between her baby fingers; her soft hand
Was welcome at all frontiers. How she leap'd,
And laugh'd and prattled in her world-wide bliss!
But when we turn'd her sweet unlearned eye
On our own isle, she rais'd a joyous cry,
"Oh! yes, I see it! Letty's home is there!"
And, while she hid all England with a kiss,
Bright over Europe fell her golden hair!

Charles Tennyson Turner
(1808 - 1879)

Letty léggömbje a Földről

Amikor Letty három éves lett,
Gyermek szavai áradni kezdenek,
Egy nap léggömböt adtunk a gyermeknek,
S tapintva, Földdel ismerkedhetett.
Színek varázsát, földet és tengert,
Egész világot bejárt a kezével,
Puha ujjával körbe kerengett,
S minden határon fogadták békével.
Örömében lubickolt, nevetett,
S mikor ráfordult szigetünkre ujja,
Akkor vígan kiáltozni kezdett:
„ Letty otthona ott van!” - mondta ujjongva.
Csókkal takarta egész Angliát,
S aranyhaja hullott Európára!

Szalki Bernáth Attila

South Winds jostle them — 86

South Winds jostle them —
Bumblebees come —
Hover — hesitate —
Drink, and are gone —

Butterflies pause
On their passage Cashmere —
I — softly plucking,
Present them here!

Dickinson, Emily
(1830-1886)

Lökdös déli szél

Lökdös déli szél -
Jött virágra
Méh, iszik, de fél -
Száll el másra.

Ott ül pillangó
Szirmoknak ölében -
Néked szedni jó,
Vedd el szépen.

Szalki Bernáth Attila

Angels in the early morning 94

Angels in the early morning
May be seen the dews among,
Stooping, plucking, smiling, flying :
Do the buds to them belong ?

Angels when the sun is hottest
May be seen the sands among,
Stooping, plucking, sighing, flying ;
Parched the flowers they bear along.

Dickinson, Emily
(1830-1886)

Angyalhad reggel korán...

Angyalhad reggel korán
Munkálkodik harmat között,
Tép, hajlik, repül s vidám:
Rügy mind néki tündökölt?

Angyalhad - forró a dél -
Szenved homok sivatagán,
Tép, hajlik, sóhaja kél;
Sorsa holt virág magány

Szalki Bernáth Attila

A Thunderstorm in Town

She wore a 'terra-cotta' dress,
And we stayed, because of the pelting storm,
Within the hansom's dry recess,
Though the horse had stopped; yea, motionless
We sat on, snug and warm.

Then the downpour ceased, to my sharp sad pain,
And the glass that had screened our forms before
Flew up, and out she sprang to her door:
I should have kissed her if the rain
Had lasted a minute mo

Thomas Hardy
(1840-1928)

Vihar a városban

Jött terrakotta ruhában
Velem - vihar közelgett sebesen -
Kocsi száraz kabinjában,
- Ló megállt – s ültünk szinte varázsban,
Szorosán, melegen.

Elállt az eső nagy fájdalomra,
Ajtó - min fény világított minket -
Kinyílt. és ő otthagyt engemet:
Meg kellett volna csókolnom, noha
Eső (esett csak) néhány percet...

Szalki Bernáth Attila

OLD IRONSIDES

Ay, tear her tattered ensign down!
Long has it waved on high,
And many an eye has danced to see
That banner in the sky;
Beneath it rung the battle shout,
And burst the cannon's roar;—
The meteor of the ocean air
Shall sweep the clouds no more.

Her deck, once red with heroes' blood,
Where knelt the vanquished foe,
When winds were hurrying o'er the flood
And waves were white below.
No more shall feel the victor's tread,
Or know the conquered knee;
The harpies of the shore shall pluck
The eagle of the sea!

O, better that her shattered hulk
Should sink beneath the wave;
Her thunders shook the mighty deep,
And there should be her grave;
Nail to the mast her holy flag,
Set every threadbare sail,
And give her to the god of storms,
The lightning and the gale!

OLIVER WENDELL HOLMES
(1841-1935)

Régi vasbordás vitézek

Oh, tépd le rongyos zászlaját,
Mi rég fent lobogott,
S nyerte sokak csodálatát,
Ahogy fent csattogott.
Lent harckiáltás harsogott,
S ont bösz ágyúdörgést,
Tenger királya volt, s bukott,
Hagyott felhőn nagy rést.

Tatja hős vértől vöröslött,
S ellenség letérdelt,
Szél süvöltött tenger fölött,
Hullám fehérlett lent.
Hajó nem lát már győztest ott,
Se vesztes térdelést;
Tenger sasok kacagják most,
Szegény enyészetét!

Oh, jobb, ha tépázott testét,
Elnyeli óceán;
Érje zúgva tenger mélyét,
De mi legyen sírján?
Kösd árbocára zászlaját,
S a tépelt vitorlát,
Kérd vihar istenét magát,
Ne küldjön villámlást!

Szalki Bernáth Attila

A DUET

A LITTLE yellow Bird above,
A little yellow Flower below;
The little Bird can sing the love
That Bird and Blossom know;
The Blossom has no song nor wing,
But breathes the love he cannot sing.

John B. Tabb
(1845- 1900)

Ki-ki maga módján a szerelemről

Repül fent sárga kismadár,
Kis sárga virág nyílik lent;
Madár szerelmét zengi már,
Sárga virág másképp üzent;
Hisz néma, szárnytalan. Virág
Illatával szeret - világ.

Szalki Bernáth Attila

Fog

The ghost am I
Of winds that die
Alike on land or sea,
In silence deep
To shroud and keep
Their mournful memory.

John Bannister Tabb
(1845-1909)

Köd C)

Mint szellem én
Földön s vízén,
Éltem, s jött szélkaszás.
Sújt mélyben csend,
Ottani rend
S gyász emlékű csapás.

Szalki Bernáth Attila

THE BOBOLINK

YOUR notes are few,
But sweet your song
As honey-dew;
And all day long,
Dear Bobolink, a-listening,
I never tire to hear you sin

John B. Tabb –
(1845-1900)

A seregély

Szerény hangzás,
De édes ám,
Mint mézfolyás
Nap s éjt hat rám,
Figyelj te kedves seregély,
Nem fáraszt engem, hát zenélj!

Szalki Bernáth Attila

Love

Let me but love my love without disguise,
Nor wear a mask of fashion old or new,
Nor wait to speak till I can hear a clue,
Nor play a part to shine in others' eyes,
Nor bow my knees to what my heart denies;
But what I am, to that let me be true,
And let me worship where my love is due,
And so through love and worship let me rise.

For love is but the heart's immortal thirst
To be completely known and all forgiven,
Even as sinful souls that enter Heaven:
So take me, dear, and understand my worst,
And freely pardon it, because confessed,
And let me find in loving thee, my best.

Henry Van Dyke
(1852-1933)

Szerelem

Hagyják, szerelmem álca nélkül szeressem,
S régi vagy új maszkokat ne hordjak,
Nem bánom, mások ehhez mit szólnak,
Ám nem játszom el, mi másnak ragyogás.
Térdem nem hajlik, ha szív mond tagadást;
Én igaz vagyok, s kell, így maradjak,
És hol szerelem jár, ott hódoljak,
Szerelem s imádat emeljen engem.

Mert a szerelem örök s szép szívszomjúság,
Társat kell ismerni, s megbocsájtani,
Mint bűnösnek, ki mer mennynél állani:
Tudd, engem tarkít sok rossz tulajdonság.
Bocsásd meg nékem e bátor beszédet,
S szerelemben legjobbat leljem: téged.

Szalki Bernáth Attila

If All the Skies

If all the skies were sunshine,
Our faces would be fain
To feel once more upon them
The cooling splash of rain.

If all the world were music,
Our hearts would often long
For one sweet strain of silence,
To break the endless song.

If life were always merry,
Our souls would seek relief,
And rest from weary laughter
In the quiet arms of grief.

Henry Van Dyke
(1852-1933)

Hogyha az égbolt mindig

Ég, ha napos lenne,
Arc lesz ragyogó,
Vágyunk vissza erre,
Zápor fényt lopó.

Föld, ha zenés lenne,
(Mit óhajt szívünk,
Akkor édes csendre
Mért nem törekszünk.

Élet, ha víg lenne,
(Lelkünk régi álma,
Kacagva feküdne
Bánat lágy karjába.

Szalki Bernáth Attila

America

I love thine inland seas,
Thy groves of giant trees,
Thy rolling plains;
Thy rivers' mighty sweep,
Thy mystic canyons deep,
Thy mountains wild and steep,
All thy domains;

Thy silver Eastern strands,
Thy Golden Gate that stands
Wide to the West;
Thy flowery Southland fair,
Thy sweet and crystal air, --
O land beyond compare,
Thee I love best!

Henry Van Dyke
(1852-1933)

Amerika

Szeretem földedet,
Nagy fákat, ligetet,
Síkságait,
Folyók hullámaít,
Sötét, mély kanyonit,
Hegyek vad szikláit,
Valamennyit;

A keleti partot,
Az aranykapudat,
(Mít) nyugatra nyítsz,
Dél(i)t, mi virágos s zöld,
Kristályos levegőd,
Téged páratlan föld,
Imád e szív!

Szalki Bernáth Attila

Home Song

I read within a poet's book
A word that starred the page:
"Stone walls do not a prison make,
Nor iron bars a cage!"

Yes, that is true; and something more
You'll find, where'er you roam,
That marble floors and gilded walls
Can never make a home.

But every house where Love abides,
And Friendship is a guest,
Is surely home, and home-sweet-home:
For there the heart can rest.

Henry Van Dyke
(1852-1933)

Dal az otthonról

Költő könyvében, figyeld:
Egy helyt jelölt szöveg áll:
„Börtönt nem kőfal csinál,
S ketrec(e)t se vas szál!”

Ez igaz: s lásd emellett,
Hogy fal bár aranyozott,
S márványpadló szép, (de) otthont
Még egyik sem teremtett.

Hol szeretet lángja ég,
Hol barátság lakozott:
Derűs otthonhoz elég,
S a szív megpihenhet ott.

Szalki Bernáth Attila

A Child in the Garden

When to the garden of untroubled thought
I came of late, and saw the open door,
And wished again to enter, and explore
The sweet, wild ways with stainless bloom inwrought,
And bowers of innocence with beauty fraught,
It seemed some purer voice must speak before
I dared to tread that garden loved of yore,
That Eden lost unknown and found unsought.

Then just within the gate I saw a child, —
A stranger-child, yet to my heart most dear;
He held his hands to me, and softly smiled
With eyes that knew no shade of sin or fear:
"Come in," he said, "and play awhile with me;"
"I am the little child you used to be."

Henry van Dyke
(1852-1933)

Gyermek a kertben

Az álmom (egy) régi kert felé sodort,
Jöttem késve, láttam (a) kapu nyitott,
S szerettem volna én újra belépni,
Az egykor virágzó kert izgatott.
Különös szépsége csalogatott,
(De) úgy tűnt, előbb egy tisztább hangnak kell beszélni,
Mielőtt e szeretett (régi) kertbe mertem (volna) lépni:
(S az) elveszett Éden kitárulkozott:

Kapun belül (egy) gyermek tartózkodott,
Egy idegen (gyermek), de mégis kedves szívemnek,
Ki kezét nyújtva lágyan mosolygott,
S láttam ártatlanságát szép szemének:
„Gyere be, - szólt - velem kicsit játsszál,
(Az a) kisgyermek vagyok, ki régen voltál.”

Szalki Bernáth Attila

Work

Let me but do my work from day to day,
In field or forest, at the desk or loom,
In roaring market-place or tranquil room;
Let me but find it in my heart to say,
When vagrant wishes beckon me astray,
"This is my work; my blessing, not my doom;
"Of all who live, I am the one by whom
"This work can best be done in the right way."

Then shall I see it not too great, nor small,
To suit my spirit and to prove my powers;
Then shall I cheerful greet the labouring hours,
And cheerful turn, when the long shadows fall
At eventide, to play and love and rest,
Because I know for me my work is best.

Henry Van Dyke
(1852-1933)

Munka

Végezhessem napról napra munkám,
Legyek bár munkás, írnok vagy paraszt,
Zajos piacon, vagy csendes szobán,
S igaz szívvel mindig mondhassam azt;
(Ha lépek linkek véleményén át,
„A munka nékem nem kényszer - áldás,
S élők közül nem tudna senki más
Elvégezni - úgy, mint én - egy munkát.”

Mikor látom, éppen megfelelő,
Fontos, jól osszam be erőm;
Hogy derűsen töltssem munkaidőmet,
S nap végén büszkén emelhessem főmet,
Szabadidőmben így leszek vidám,
Mert tudom, hogy boldogít a munkám.

Szalki Bernáth Attila

The Dead Poet

I dreamed of him last night, I saw his face
All radiant and unshadowed of distress,
And as of old, in music measureless,
I heard his golden voice and marked him trace
Under the common thing the hidden grace,
And conjure wonder out of emptiness,
Till mean things put on beauty like a dress
And all the world was an enchanted place.

And then methought outside a fast locked gate
mourned the loss of unrecorded words,
Forgotten tales and mysteries half said,
Wonders that might have been articulate,
And voiceless thoughts like murdered singingbirds.
And so I woke and knew that he was dead.

Lord Alfred Douglas
(1870–1945)

A halott költő

Tegnap álmomban láttam az arcát,
Sugárzott árnyék és szorongás nélkül,
S mint zenében régen a lelke szédül,
Nyomát leltem, s hallottam érc hangját,
Mely ürességből varázsol csodát,
Feltárja a sok elrejtett kegyelmet,
Míg gonosz fel nem falja a szépséget,
Ő világnak hozza varázs honát.

Aztán zárt kapun kívül gondolkodva
Gyászoltam (a) meg nem írt dalok szavát,
Rejtélyes meséket. Majd (ő halkán) megszólalt:
(Ezek) csodák, mik megvalósulhattak volna,
Majd hallottam eszmék s ölt madár sikolyát.
Felébredtem, s tudtam, hogy meghalt.

Szalki Bernáth Attila

WE WEAR THE MASK

We wear the mask that grins and lies,
It hides our cheeks and shades our eyes,-
This debt we pay to human guile;
With torn and bleeding hearts we smile,
And mouth with myriad subtleties.

Why should the world be overwise,
In counting all our tears and sighs?
Nay, let them only see us, while
We wear the mask.

We smile, but, O great Christ, our cries
To thee from tortured souls arise.
We sing, but oh the clay is vile
Beneath our feet, and long the mile;
But let the world dream otherwise,
We wear the mask!

Paul L. Dunbar
(1872–1906)

Maszkot hordunk

Vigyorog s hazudik maszkunk,
Így takaródzik az arcunk,
Miközben azt mondjuk csalva,
Szívünk vérzik, nagyot kacagva
A szánkkal, jót falatozunk.

Talán oly okos a világ,
Könnyünket mind megszámojják?
Ilyet hinni ostobaság,
(Csak) maszkunk látják.

Mosolygunk, (de) Krisztushoz futunk,
Kínunkkal hozzá fordulunk.
Dalunk száll, míg menetelünk,
De út se szüli szégyenünk,
Világ, mi meg nem változunk,
Hordjuk maszkunk!

Szalki Bernáth Attila

The Donkey

When fishes flew and forests walked
And figs grew upon thorn,
Some moment when the moon was blood
Then surely I was born.

Whit monstrous head and sickening cry
And ears like errant wings,
The devil's walking parody
On all four-footed things.

The tattered outlaw of the earth,
Of ancient crooked will;
Starve, scourge, deride me: I am dumb,
I keep my secret still.

Fools! For I also had my hour;
One far fierce hour and sweet:
There was a shout about my ears,
And palms before my feet!

Chesterton, Gilbert Keith
(1874 – 1936)

A szamár

Mikor fák léptek, s repült a hal,
S túske helyén füge nőtt.
Mikor Hold fénylett véres arccal
Személyem akkor földre jött.

A hangom szörnyű, akár fejem,
A fülem kivált nevetést,
Négy lábúra szégyen az eszem,
S kapok gúnyos megvetést.

Föld rongyos, gúnyolt rabszolgája,
S felfoghatatlan makacs ő;
Tűr ütést, éhet, s gúnyt kiállja,
Titkát halálig őriző.

Balgák! Mert boldog én is voltam,
A hátamon Úr fia ült:
Fülemmel üdvözlést hallottam,
S elénk sok pálmaág repült!

Szalki Bernáth Attila

A Sense of Humor

No man should stand before the moon
To make sweet song thereon,
With dandified importance,
His sense of humor gone.

Nay, let us don the motley cap,
The jester's chastened mien,
If we would woo that looking-glass
And see what should be seen.

O mirror on fair Heaven's wall,
We find there what we bring.
So, let us smile in honest part
And deck our souls and sing.

Yea, by the chastened jest alone
Will ghosts and terrors pass,
And fays, or suchlike friendly things,
Throw kisses through the glass.

Vachel Lindsay
(1879–1931)

A humorérzékről...

Senki se állhat Hold elé,
Hogy dalával ne dicsérné,
De bizalmát el nem nyerné,
Ha tréfás kedvét elveszté.

Nem! - vegyünk fel tarka sapkát,
A tréfa humorral szökell,
Hold szeme nem kér udvarlást,
Azt nézd meg, amit látnod kell.

Tükör ő szép mennynek falán,
Látszik benne, mit hoztunk most,
Mosolyunk legyen őszinte ám,
S lelkünkől dal fakadjon ott.

Igen - becsülj derűt, tréfát,
Úzd el komor eszmék hadát,
Élvezd a baráti mókát,
S dobj csókot humor tükrén át.

Szalki Bernáth Attila

CHAMBER MUSIC

Strings in the earth and air
Make music sweet;
Strings by the river where
The willows meet.

There's music along the river
For Love wanders there,
Pale flowers on his mantle,
Dark leaves on his hair.

All softly playing,
With head to the music bent,
And fingers straying
Upon an instrument

James Joyce
(1882-1941)

Kamarazenélés

Muzsikaszó égen
S földön, peng a lant;
Cseng folyó mentében,
Fénylik fűz alatt.

Szállt folyó felett dal,
S szerelem flörtölt,
Virágos kalappal
Haja tündökölt.

Mind - szeretve csendet -
Lehajtja fejét,
Ujj tétován penget
Halk, lágy lantzenét.

Szalki Bernáth Attila

As She Passes

When I am sitting at the window,
Through the panes, which the snow blurs,
I see the lovely images, hers, as
She passes ... passes ... passes by ...

Over me grief has thrown its veil:-
Less a creature in this world
And one more angel in the sky.

When I am sitting at the window,
Through the panes, which the snow blurs,
I think I see the image, hers,
That's not now passing ... not passing by ...

Fernando Pessoa
(1888-1935)

Ahogy elhalad...

Amikor az ablaknál ülök,
S üveget hó homályosít,
Látom szép képét, mi felderít,
Ahogy elhalad... elhaladt...

A bánat ekkor rám szakadt,
A föld vesztett egy jó embert,
De ég nyert véle egy angyalt,

Amikor az ablaknál ülök,
S üveget hó homályosít,
Emlékképe jó, magához int,
De most nem haladt el ...vélem maradt.

Szalki Bernáth Attila

A Dirge

Why were you born when the snow was falling?
You should have come to the cuckoo's calling
Or when grapes are green in the cluster,
Or, at least, when lithe swallows muster
For their far off flying
From summer dying.

Why did you die when the lambs were cropping?
You should have died at the apples' dropping,
When the grasshopper comes to trouble,
And the wheat-fields are sodden stubble,
And all winds go sighing
For sweet things dying.

Christina Georgina Rossetti
(1912-1894)

Gyászének

Mért hóeséskor jöttél világra?
Jönnöd kellett von kakukkhívásra,
Vagy mikor szőlőszemek megérnek,
Vagy mikor a fecskék összegyűlnek,
És mind messze száll,
Mert int (a) nyár halál.

Mért haltál meg, mikor bárányt vágtak?
Halnod kellett von hulltján almáknak.
Mikor szöcskék lyukba menekültek,
S tarlója ázott búzamezőknek,
Mikor szél sóhajt,
S szép (el)múlást óhajt.

Szalki Bernáth Attila

Green Cornfield

The earth was green, the sky was blue:
I saw and heard one sunny morn
A skylark hang between he two,
A singing speck above the corn;
A stage below, in gay accord,
White butterflies danced on the wing,
And still the singing skylark soared,
And silent sank and soared to sing.
The cornfield stretched a tender green
To right and left beside my walks;
I knew he had a nest unseen
Somewhere among the million stalks.
And as I paused to hear his song
While swift the sunny moments slid,
Perhaps his mate sat listening long,
And listened longer than I did.

Christina Georgina Rossetti
(1912-1894)

Zöld búzatábla

A föld zöldellt, az ég, kék volt,
(A fényes reggel meglepett),
Pacsirta kettő közt dalolt,
Kis zengő folt mező felett;
Kicsit lejjebb másolva őt,
Sok fehér pillangó táncolt,
Pacsirta járta ég mezőt,
Süllyedt majd szárnyalt, és dalolt.
A búzatábla gyengén zöld,
Jobbról és balról üdvözölt,
Tudtam, a fészket rejti föld,
Alant millió szál között.
Álltam s hallgattam énekét,
Napsugár lassan szállt alább,
Párja is hallja e zenét,
S hallgatná tán vélem tovább.

Szalki Bernáth Attila

AN OCTOBER GARDEN

In my Autumn garden I was fain
To mourn among my scattered roses;
Alas for that last rosebud which uncloses
To Autumn's languid sun and rain
When all the world is on the wane!
Which has not felt the sweet constraint of June,
Nor heard the nightingale in tune.

Broad-faced asters by my garden walk,
You are but coarse compared with roses:
More choice, more dear that rosebud which uncloses
Faint-scented, pinched, upon its stalk,
That least and last which cold winds balk;
A rose it is though least and last of all,
A rose to me though at the fall.

Christina Georgina Rossetti
(1818-1894)

Októberi kertben

Az őszi kertbe jöttem én,
Hervadó rózsáim közé gyászolni,
Utolsó bimbóknak búcsút mondani.
Esik, halvány az őszi fény,
S a föld csak szenved feketén!
Június hője fák alá nem kerget,
Erdőn csalogány nem énekelget.

A széles virágú őszi rózsák
A többi rózsához képest színben szegények,
A nyári rózsák szépségével összevetve szerények,
Biz' gyenge illatot hintő tétovák,
Hűvös széltől tépett csodák;
De nincs oly rózsza, mi szomorító,
Őszi rózsza (is) élvezet adó.

Szalki Bernáth Attila

A Birthday

My heart is like a singing bird
Whose nest is in a water'd shoot;
My heart is like an apple-tree
Whose boughs are bent with thickset fruit;
My heart is like a rainbow shell
That paddles in a halcyon sea;
My heart is gladder than all these
Because my love is come to me.

Raise me a dais of silk and down;
Hang it with vair and purple dyes;
Carve it in doves and pomegranates,
And peacocks with a hundred eyes;
Work it in gold and silver grapes,
In leaves and silver fleurs-de-lys;
Because the birthday of my life
Is come, my love is come to me.

Christina Georgina Rossetti
(1912-1894)

Születésnapomra

A szívem egy énekesmadár,
Fészke vízi növényeken ring,
A szívem termő almafa már,
Ága érett, dús gyümölcscsel int,
A szívem szép, mint a szivárvány,
Úszik tengeren, mint habléány;
Ám ezeknél (szívem) boldogabb s vidám,
Mert eljött ma szerelmem hozzám.

Nékem emelj pompás paravánt,
Hordj fel rá szép festéket, lilát,
Szép galambot s gránátalmafát,
Száz színben csillogó pávapárt;
Érett szőlőt, (Nap) arany sugarát,
Hints levélre ezüstcsillogást,
Mert életem születésnapján,
Eljött szerelmem, eljött hozzám.

Szalki Bernáth Attila

Remember

Remember me when I am gone away,
Gone far away into the silent land;
When you can no more hold me by the hand,
Nor I half turn to go yet turning stay.
Remember me when no more day by day
You tell me of our future that you plann'd:
Only remember me; you understand
It will be late to counsel then or pray.
Yet if you should forget me for a while
And afterwards remember, do not grieve:
For if the darkness and corruption leave
A vestige of the thoughts that once I had,
Better by far you should forget and smile
Than that you should remember and be sad.

Christina Georgina Rossetti
(1818-1894)

Emlékezz!

Ha elmentem én, emlékezz majd rám,
Ha befogadott messzi, néma föld,
Hiába értem magad ne gyötörd,
Kijönnék bár, de bezár sírkamráam.
Ha naponként mesélsz, emlékezz rám,
De jövőt csak magadnak tervezzél,
Közös emlék benned hiába él,
Fogd fel, ne szálljon hasztalan imám.
Ha hossz időre elfelejtettél,
Mégis felbukkanok, ne sírdogálj,
A szerelmem nem ölte meg halál,
Egykori lényegem emlékből él.
Ne emlékezz rám, felejts, s kacagjál,
Mert jobb, ha vígan élsz, míg jó a tél.

Szalki Bernáth Attila

When I am dead

When I am dead, my dearest,
Sing no sad songs for me;
Plant thou no roses at my head,
Nor shady cypress tree:
Be the green grass above me
With showers and dewdrops wet;
And if thou wilt, remember,
And if thou wilt, forget.

I shall not see the shadows,
I shall not feel the rain;
I shall not hear the nightingale
Sing on, as if in pain;
And dreaming through the twilight
That doth not rise nor set,
Haply I may remember,
And haply may forget.

Christina Georgina Rossetti
(1912-1894)

Ha meghalok majd kedvesem...

Ha meghalok majd kedvesem,
Daloddal ne sirass,
Ne ültess rózsát nekem,
Fejfámra ne írass,
Lengjen zöld fű felettem,
Öntözze harmatár,
S ha felmerül emlékem,
Elfelejtethsz akár.

Nem látok fényt vagy árnyat,
Hiába hull eső,
Csalogány trillázhat,
Borít a szemfedő.
Olyan Napról álmodom,
Mi nem nyugszik, s nem kél,
Feléd nyújtom tán karom,
Ha még emléked él.

Szalki Bernáth Attila

